

เส้นทางชีวิต

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ข้อ ๑๒๕๘. ไม่มี

ข้อ ๑๒๕๙. เนาะ เขาเขียนมานะ

ถาม : ๑๒๕๙. เรื่อง “ให้ได้เป็นบวชถือบวชตลอดชีวิต”

กราบนมัสการพระอาจารย์ที่เคารพ โยมได้ติดตามเทศน์ของพระอาจารย์ ได้เพียงแต่รักษาจิตใจไม่ให้ตกต่ำไปกว่านี้ เป็นด้วยหน้าที่ทางโลกที่แบกไว้ ไม่สามารถปฏิบัติภาวนาได้อย่างเต็มกำลังสามารถ โยมได้เสียสละให้สามีออกบวชหลังจากงานหลวงตานิพพานแล้ว เป็นสิ่งที่ยินดีเป็นที่สุดค่ะ และโยมถือครองอยู่คนเดียวไม่แต่งงานใหม่ และโยมก็ไม่มีลูกด้วยค่ะ โยมมีปัญหากราบอาจารย์ดังนี้

๑. โยมจะต้องปฏิบัติ หรือมีความพยายามปฏิบัติธรรมมากแค่ไหนจะได้เกิดเป็นผู้ชาย แล้วได้บวชตลอดชีวิตจนสำเร็จสิ้นกิเลสอาสวะ

๒. ปัจจุบันนี้การปฏิบัติภาวนาโยมรู้สึกว่ามันไม่อึด คล้ายมันหิว มันอยาก แต่เอาเข้าจริงมันฟุ้ง สงบได้เป็นบางครั้ง พอระลึกถึงการบวช ออกเดินธุดงค์ และคำสอนหลวงตา สะเทือนใจทุกครั้ง น้ำตาไหล มันปวดใจบอกไม่ถูก ก็ไม่อึดๆ เหมือนเดิม เริ่มรำคาญคนรอบข้างไปหมด แต่พอระงับได้

๓. การถือครองอยู่คนเดียว รักษาศีล ๕ ปฏิบัติธรรมตามกาล เมื่อมีโอกาสได้เข้าวัดภาวนา จะมีโอกาสได้เกิดเป็นบวชหรือไม่? จะได้เกิดเป็นบวชและได้บวชใหม่? กราบเรียนท่านนี้ค่ะ

ข้อ ๑. โยมจะต้องปฏิบัติ หรือมีความพยายามปฏิบัติธรรมมากแค่ไหน จะได้เกิดเป็นผู้ชาย ได้บวชตลอดชีวิตจนสำเร็จสิ้นอาสวะกิเลส

ตอบ : การสิ้นกิเลสนะ ผู้หญิงก็สิ้นได้ ผู้ชายก็สิ้นได้ ฆราวาสก็สิ้นได้ พระก็สิ้นได้ นี่การประพฤติปฏิบัติเราก็ปฏิบัติไปเพื่อสิ้นกิเลส ไม่ใช่ปฏิบัติไปเพื่อความอยากเป็นผู้ชาย

ถ้าการอยากเป็นผู้ชาย เราเกิดมาก็เป็นผู้ชายแล้ว แล้วเกิดเป็นผู้หญิงก็เป็นผู้หญิงแล้ว ถ้าเกิดมานี้เราปฏิบัติแล้วปฏิบัติเพื่อความสิ้นสุดแห่งทุกข์ ไม่ใช่ปฏิบัติเพื่อความเป็นผู้ชาย การอยากเป็นผู้หญิงหรือเป็นชายมันเป็นแรงปรารถนา แรงปรารถนาคือแรงอธิษฐานเอาว่าอยากเกิดเป็นผู้ชาย อย่างเช่นกรณีของพระอานนท์ พระอานนท์นี่แต่เดิมท่านเป็นผู้หญิงมาก่อน แล้วท่านปรารถนามาเป็นผู้ชาย มันก็ต้องเปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติมาเรื่อย เปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติมาเรื่อย

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเป็นผู้ชายอยากเป็นผู้หญิง ผู้หญิงอยากเป็นผู้ชายมันเป็นแรงปรารถนา ตั้งใจแล้วอธิษฐานแล้วอยากให้เป็นไป นี่มันเป็นแรงอธิษฐานใช่ไหม? แต่การประพฤติปฏิบัติ การประพฤติปฏิบัติเพื่อสิ้นสุดแห่งทุกข์ ถ้าเป็นผู้หญิงก็ปฏิบัติได้ ผู้ชายก็ปฏิบัติได้ ถ้าเป็นผู้หญิงปฏิบัติใช่ไหม? ปัจจุบันนี้สังคมเปิดกว้างขึ้นเยอะนะ สังคมเปิดกว้างขึ้นเยอะ ในที่ปฏิบัติผู้หญิงก็ปฏิบัติได้ ผู้ชายก็ปฏิบัติได้ ที่นี้พอผู้หญิงอยากจะทำธุรกิจ เห็นไหม เขาบอกว่าอยากจะทำปฏิบัติไป อยากจะทำธุรกิจไป อันนั้นเดี๋ยวไปตอบข้างหน้า

ฉะนั้น สิ่งที่บอกว่าการประพฤติปฏิบัติ การประพฤติปฏิบัติเพื่อสิ้นสุดแห่งทุกข์ ถ้าการปฏิบัติเพื่อสิ้นสุดแห่งทุกข์ เราทำงานเผชิญหน้า ทำงานด้านเดียวคือด้านการสิ้นกิเลส ถ้าการสิ้นกิเลสเราปฏิบัติไปเลย ผู้หญิงก็ปฏิบัติได้ พิจารณาอริยสังขะ พิจารณาปัจจุสมุพบาท พิจารณาสติปัญญา ๔ การพิจารณาอย่างไร การปฏิบัติอย่างไร จิตสงบแล้วเราพิจารณาของเราไป ถ้าเราพิจารณาสิ้นสุดแห่งทุกข์มันก็สิ้นสุดแห่งทุกข์ อันนี้คือปฏิบัติให้สิ้นกิเลส

ฉะนั้น ไม่ต้องไปคิดกังวลเรื่องความเป็นหญิง เป็นชาย เพราะเวลาเป็นสมาธิไม่มีหญิง ไม่มีชาย เวลาเป็นโสดาบัน เป็นสกิทาคามี เป็นอนาคามี เป็นพระอรหันต์ก็ไม่มี

หญิง ไม่มีชาย สมัยพุทธกาล เห็นไหม ในสมัยปัจจุบันนี้แม่ชีแก้วๆ หลวงตาท่านยืนยันว่าเป็นผู้หญิงสิ้นกิเลสได้ ถ้าเป็นผู้หญิงสิ้นกิเลสได้ นี่ก็ถือบวชเอา แม่ชีแก้วท่านปฏิบัติได้เหมือนกัน แม่ชีแก้วมีครอบครัวมาเหมือนกัน แล้วแม่ชีแก้วก็ละออกมา แล้วแม่ชีแก้วปฏิบัติจนถึงที่สุดแห่งทุกข์

นี่สิ้นสุดแห่งทุกข์ก็ปฏิบัติได้ ถ้าปฏิบัติได้ ทีนี้เราไปคิดรูปแบบไป เราไปน้อยเนื้อต่ำใจ เราไปเห็นสังคมไป สังคมว่าพระปฏิบัติแล้ว พระมีโอกาสมากกว่าเรา เราเป็นผู้หญิงเรามีโอกาสน้อยกว่าเขา ถ้าเป็นผู้ชาย เวลาเขาเกิดเป็นผู้ชายเขาไม่บวชด้วย เขาเป็นโจรด้วย เขาเป็นผู้ชายไม่เป็นประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ความเป็นผู้ชายของคน ถ้าเขาใช้ประโยชน์ไม่ถูกที่ ไม่ถูกทาง ความเป็นผู้ชายของเขา เขาไม่เป็นประโยชน์อะไรของเขาขึ้นมาเลย แต่เราเป็นผู้หญิง เราเป็นผู้หญิงเราอยากประพฤติปฏิบัติเราก็ปฏิบัติของผู้หญิง ผู้หญิงก็สิ้นกิเลสได้ก็ธรรมดา

ผู้หญิงกับผู้ชายมันอยู่ที่จิตใจต่างหากละ ถ้าจิตใจมันปรารถนา จิตใจอยากปฏิบัติ อันนี้สติเจตนา ความตั้งใจจริง อันนี้ต่างหากเป็นประโยชน์ ถ้าอันนี้เป็นประโยชน์ เอาตรงนี้เป็นที่ตั้ง ไม่ใช่ปฏิบัติอยากให้เป็นผู้ชาย ผู้ชายก็ส่วนผู้ชายไป นั่นโอกาสของเขา โอกาสของเราที่มี อย่างที่ว่า เดียวนี้สังคมเปิดกว้างขึ้นมหาศาลเลย ถ้าสังคมเปิดกว้างขึ้น เรามีโอกาสของเราแล้ว ถ้ามีโอกาสของเราแล้วเราก็ปฏิบัติของเรา

ฉะนั้น สังคม เห็นไหม สังคมของนักบวชเพศหญิง เพศชาย มันก็เป็นสังคม เป็นหมู่ เราอย่าคิดว่าบวชเป็นพระแล้ว ปฏิบัติแล้วจะราบริ่นนะ เวลาพระปฏิบัติไปแล้ว ในสังคมทุกสังคมหลวงตาท่านบอกว่า ทุกสังคมมีคนดีและคนชั่ว มีผู้ศรัทธาไปตามหลวงตาตอนท่านยังมีชีวิตอยู่นะ ไปกราบหลวงตาบอกว่าเขาเกิดมานี่เขาได้ศรัทธาในสายพระกรรมฐาน สายหลวงปู่มัน เขาว่าเขามีบุญมาก หลวงตาท่านบอกเลย “เรามั่นใจว่า ในสายหลวงปู่มันก็มีทั้งดีและชั่ว”

ท่านพูดอย่างนี้เลยนะ ไปฟังเทศน์อยู่ในเทปนี้แหละ ท่านบอกเลยในสายหลวงปู่มันก็มีทั้งดีและชั่ว มีทั้งผิดและถูก ในสายหลวงปู่มัน เฉพาะตัวหลวงปู่มันถูกร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่คำว่าสายคือผู้ที่ปฏิบัติมันไม่ใช่ตัวหลวงปู่มัน มันเป็นพระ เป็นภิกษุ เป็นผู้ชายแล้วมาบวชเป็นพระ เป็นผู้ชายบวชเป็นพระแล้วต้องประพฤติปฏิบัติ

ถ้าเป็นความจริงสายหลวงปู่่มั่นก็คือสังคมหลวงปู่่มั่น ที่นี้สายของหลวงปู่่มั่นมันก็มีทั้งถูกและผิด ถ้าถูกก็คือปฏิบัติถูกต้องดีงาม ก็เป็นสายหลวงปู่่มั่นที่ดีงาม ที่ถูกต้อง ถ้าบวชเป็นพระอยู่ในสายหลวงปู่่มั่น ถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก็สายหลวงปู่่มั่นเหมือนกัน ก็ผิดก็เยอะเยอะไป ถูกหรือผิดใจ เห็นไหม เป็นชายแล้วยังมีถูกหรือผิด แล้วเราเป็นหญิง เราบอกว่าเราปฏิบัติแล้วอยากจะเกิดเป็นผู้ชาย เราอยากให้สิ้นอาสวะกิเลสไปเลย ถ้าสิ้นอาสวะกิเลสไปเลยก็ปฏิบัติไปเลยไม่ต้องไปพะวัคพะวงว่าหญิงหรือชาย

ผู้ชายก็มีกิเลส ผู้หญิงก็มีกิเลส มีกิเลสเหมือนกัน เพียงแต่ผู้ชายหนักแน่นกว่า ผู้หญิงไม่หนักแน่นเท่าผู้ชายเท่านั้นเอง ถ้าเราหนักแน่นของเรา เราทำของเรา เราพยายามของเราไป แล้วใช้ปัญญาของเราไป ปฏิบัติไปให้ภพชาติมันสิ้นเข้ามา แล้วอย่างที่ว่าเราถือครองคนเดียวของเราไป

ถาม : ๒. ปัจจุบันนี้การปฏิบัติภาวนาโยมรู้สึกว่ามีอิม คล้ายกับหิว มันอยากแต่เอาเข้าจริงมันก็ฟุ้ง สงบได้เป็นบางครั้ง พอระลึกถึงการบวช ออกเดินธุดงค์ และฟังคำสอนของหลวงตาสะเทือนใจทุกครั้ง น้ำตาไหล มันปวดใจบอกไม่ถูก มันก็ไม่อิมเหมือนเดิม

ตอบ : พอเวลาหลวงตาท่านพูดมันมีประจักษ์พยานใจ เพราะตัวหลวงตาท่านธุดงค์มา ครูบาอาจารย์ของเราธุดงค์มา เวลาธุดงค์ไป เห็นไหม เวลาคนนะหิวกระหายเหลือเกิน แล้วไม่มีสิ่งใดเลย มีหลวงปู่ขาวกับหลวงปู่ชอบท่านไปด้วยกันแล้วหลงป่า พอหลงป่าไป อดอาหารมาหลายวัน อดอาหาร อดข้าว อดน้ำหมดเลย หลวงปู่ชอบท่านก็วิตกขึ้นมาว่า ในปกติพวกเทวดา พวกต่างๆ จะคุ้นเคยกับหลวงปู่ชอบมาก แล้วเวลาปัจจุบันนี้ ในปัจจุบันนี้อาจจะเป็นจะตายอยู่แล้ว ตอนนี้เทวดาไม่เห็นมีใครมาช่วยเลย

พอคิดอย่างนั้นบ๊อบท่านบอกเลยนะ นี่เป็นการเล่าต่อๆ กันมาระหว่างหลวงปู่ขาวกับหลวงปู่ชอบ พอนั่งอยู่อย่างนั้นบ๊อบน้ำมันสุกขึ้นมาเลย น้ำมันสุกขึ้นมาเลย ด้วยความหิว ด้วยความกระหายมากนะ โอ๊ย ดื่มน้ำนะ ดื่มน้ำนั้นเสร็จก็ยังกรองน้ำใส่กระติกคนละหนึ่งกระติก พอใส่กระติกเสร็จบ๊อบน้ำก็หายไป หายไปเลยนะ มันเป็นเรื่องแปลก

ฉะนั้น ผู้ที่ศีลบริสุทธิ์ใจ นี่หลวงปู่ขาวท่านก็เอะใจขึ้นมาใจ เอ๊ะ นี่ใคร? หลวงปู่ชอบกับหลวงปู่ขาวท่านปฏิบัติมาด้วยกัน นี่พระธุดงค์ ผู้ที่ธุดงค์มาด้วยกัน เวลาธุดงค์มา

มันมีประจักษ์พยาน ชุติงค์มามันตกทุกซึกได้ยาก เวลาหลงป่ากัน เวลาวิ่งหนีช้างกัน มันมีประสบการณ์มาทุกคน ถ้าคนเป็นสุภาพบุรุษทำความเป็นจริง ฉะนั้น พอหลวงปู่ขาวท่าน วิดกขึ้นมา เห็นไหม ว่านี่เป็นเพราะเหตุใด? ก็หันไปมองหน้าหลวงปู่ชอบ หลวงปู่ชอบ ท่านก็บอกว่าปาวนะๆ ปาวนะไม่ได้ทำอะไรนะ

นี่เพราะว่าคนที่ปฏิบัตินะ หลักใจดีจะรู้ว่าอะไรควรไม่ควร อะไรเป็นจริงหรือไม่ เป็นจริง ฉะนั้น พอหันมาอย่างนั้นปั๊บ นี่ทุกข์ยากมาด้วยกัน หลวงตาท่านพูดถึงประจำว่า หลวงปู่มันท่านพูดถึงมหาทองสุก หลวงตาท่านพูดถึงหลวงปู่มันประจำ ว่าหลวงปู่มัน ท่านจะบอกมหาทองสุกนี่เพื่อนตาย มหาทองสุกเพื่อนตาย ตอนไปที่มูเซอใจ ไปที่มูเซอ ที่ว่าไปพุทโธหาย พุทโธหาย ไปอยู่กับมหาทองสุก

นี่พอมหาทองสุกเวลาไปชุติงค์ด้วยกัน ท่านบอกท่านเจอไฟป่า ไฟป่ามันล้อม มาหมดเลย มันไหม้มาตลอด แล้วหลวงปู่มันอายุท่านมาก หลวงปู่มันบอกว่าถ้าท่านอยู่ คนเดียว หรือถ้าไม่มีใครช่วยท่านบอกท่านตาย เพราะไฟมันล้อมตาย มหาทองสุกให้ หลวงปู่มันเดินตามหลัง แล้วมหาทองสุกพยายามไป ดันไปข้างหน้า พาหลวงปู่มัน ออกมาจากวงล้อมของไฟป่า หลวงปู่มันเวลาท่านเทศน์ท่านจะบอกว่า มหาทองสุกนี่เป็น เพื่อนตาย มหาทองสุกนี่เป็นเพื่อนตาย หลวงปู่มันท่านพูดประจำ

นี่เวลาชุติงค์มามันมีประจักษ์พยาน แล้วครูบาอาจารย์ของเราเวลาชุติงค์มามันมี ประจักษ์พยาน แล้วประจักษ์พยานเวลามันทุกข์ยาก นี่ทุกข์ยากจากการประพฤติปฏิบัติ ทุกข์ยากเพื่อจะขัดเกลากิเลสนะ แต่ยังไม่ใช้การชำระกิเลสเลย การชำระกิเลสคือจิตสงบ เข้ามาแล้วมันเกิดมรรค เกิดมรรคญาณ เกิดปัญญา ปัญญาที่เกิดจากสัมมาสมาธิ อันนั้น มันจะเป็นการชำระกิเลส

ฉะนั้น เวลาฟังเทศน์หลวงตาแล้วบอกว่าสะท้อนใจทุกที น้ำตาไหลทุกทีเพราะ อะไร? เพราะหลวงตา ครูบาอาจารย์ของท่านเป็นพระชุติงค์จริงๆ ไม่ใช่พระชุติงค์ แอบแฝง ไม่ใช่พระชุติงค์เอาชื่อเสียง ไม่ใช่พระชุติงค์ปฏิบัติมาเพื่อเอามาเป็นสินค้าเพื่อ มาประกาศขาย นี่การชุติงค์มันก็มีว่าชุติงค์เพื่อขัดเกลากิเลส ชุติงค์เพื่อชำระล้างกิเลส ชุติงค์เพื่อการประพฤติปฏิบัติ กับพวกเราออกป่าก็ชุติงค์กันไป ถูกันไปตามดง เดินให้มัน

ทะเลดงให้ได้ ดงนี้ก็เดินทะเลไปเลย ผ่าทะเลดง จะทะเลดงให้ได้ ผ่าดงนี้ไปให้ได้ พอผ่าไปแล้วก็จบ ก็ผ่ามาแล้ว

แล้วพรานป่านะเขาก็หาเลี้ยงชีพเขาอยู่ในป่า เขาก็เดินธุดงค์ เขาก็เดินป่าของเขาประจำ ทำไมเขาไม่เห็นสันกิเลสเลยล่ะ? นายพรานป่านะเขาอยู่ในป่า เขาล่าสัตว์ เขาชำนาญมาก เขาจะเดินป่ากัน แล้วเขาทำอะไรล่ะ? ก็อาชีพเขา เขาล่าสัตว์ของเขา เขาหาของป่าของเขา นั้นนะเขาก็เดินป่า เขาก็ธุดงค์ไปเหมือนกัน แต่ถ้าตามความเป็นจริง เห็นไหม นี่เวลาฟังหลวงตาท่านพูดน้ำตาไหล ความต่างๆ เพราะอะไร? เพราะมันมีประจักษ์พยาน

ประจักษ์พยานคนที่ประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงนะ เวลามันทุกข์มันยากขึ้นมา คนเราเวลาทุกข์ยากขึ้นมามันก็น้อยเนื้อต่ำใจเป็นธรรมดา ถ้ามีกิเลสมันก็มี ความคิด นี่มันมีความขอกใจ มีต่างๆ อันนี้พอท่านเล่าขึ้นมามันก็เป็นประจักษ์พยานใช่ไหม? ฉะนั้น อันนี้ทำให้พวกเราฮึกเหิม ครูบาอาจารย์ท่านปฏิบัติมาแล้วท่านจะกระทุ้งเรา กระตุ้นเราให้พวกเราเข้มแข็ง ให้พวกเรามีความองอาจกล้าหาญเพื่อเผชิญกับความจริงในหัวใจของเรา ถ้าเราเผชิญกับความจริงในหัวใจของเรา อันนี้เวลาฟังหลวงตา เวลาคิดให้คิดว่าปลุกปลอบใจให้ใจมันฮึกเหิม ให้ใจมันฮึกเหิม แต่สุดท้ายแล้วเราก็จะชำระกิเลสเหมือนกัน

นี่เวลาพระธุดงค์ เวลาตั้งแต่สมัยหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรา ท่านทำความเป็นจริงขึ้นมา ในปัจจุบันนี้พระที่เป็นสุภาพบุรุษ เห็นไหม ท่านพยายามจะเอาตัวเองให้รอดก็ยังพยายามกันอยู่ ยังพยายามเข้าป่าเข้าเขากันอยู่เพื่อเอาสัปปายะ เอาสภาวะแบบนั้นให้จิตเราไม่ฟุ้งซ่าน ให้จิตมัน พอมันกลัวขึ้นมา มันทุกข์ มันยากขึ้นมา กิเลสมันก็สงบตัวลง แต่ถ้ามันแบบคลุกคลีอยู่ในหมู่คณะ คลุกคลีอยู่ในที่สะดวกสบาย กิเลสมันอ้วนๆ มันมีกำลังมาก เราเข้าป่าเข้าเขาไปเพื่ออดมัน เพื่อต่อสู้กับมัน

นี่ธุดงค์ ๑๓ เป็นเครื่องขัดเกลา เป็นเครื่องขัดเกลา เป็นเครื่องปราบปรามกิเลส มันเป็นเครื่องมือ เป็นเครื่องมือ แต่เราใช้ปัญญาของเรา เอาเครื่องมือนี้มาส่งเสริมปัญญาของเราให้ปัญญามันดีขึ้นมา มันก็ชำระล้างกิเลสเหมือนกัน ฉะนั้น การธุดงค์ ออกธุดงค์ ออกเดินป่าแบบภิกษุมันอีกเรื่องหนึ่ง แล้วถ้าเป็นภิกษุณี ในสมัยพุทธกาลนะ ภิกษุณีออก

เที่ยวป่าไป แล้วภิกษุณีไปโดนเขารังแก ไปโดนต่างๆ ในวินัยของภิกษุณีถึงว่าภิกษุณีจะต้องจำพรรษาอยู่ข้างๆ ภิกษุ เพราะป้องกันไม่ให้ภิกษุณีโดนรังแก

แม้แต่ในสมัยพุทธกาลก็มี ในพระไตรปิฎกมีภิกษุณีอยู่คนหนึ่ง จำชื่อไม่ได้สวยมาก ฉะนั้น พอพูดถึงไป มันมีบุรุษเิงเขาบอกว่า โอ๊ย ยังสวยอยู่ ยังวัยรุ่นอยู่มาพูดถึงทำไม? นี่สิไปมีครอบครัวก่อนแล้วมาปฏิบัติทีหลังก็ได้ ทีนี้ภิกษุณีเป็นพระอรหันต์ แต่ฉรรวาสเขาไม่เชื่อใจ ภิกษุณีก็ถามเขาว่า นี่ที่ว่าสวยๆ อะไรสวย? โอ๊ย ตาสวยมากเลย ภิกษุณีนะเอามือควักลูกตาเลย เอามือควักลูกตาออกมาให้บุรุษนั้นไปเลย

นี้อยู่ในพระไตรปิฎก โอ้โฮ โอ้ที่ว่าสวยๆ นี่ชื่อคเลนนะ คิดไม่ถึงว่าเขาจะเอามือควักลูกตาให้เลย พอบุรุษนั้นเดินออกจากภิกษุณีไป ธรณีนี้นี้แยกออกสูบลงไปเลย ภิกษุณีในสมัยพุทธกาล เรื่องอย่างนี้มีเยอะมาก ฉะนั้น คำว่าเกิดหญิงหรือชายมันมีผลตรงนี้ มีผลว่าเป็นผู้หญิงแล้วเราจะคั่นคั่นของเราไปคนเดียว ที่เขาทำกันว่าองอาจกล้าหาญ เวลาเจอสัมมาทิฐิ เจอบัณฑิตมันก็ไม่มีปัญหาหรอก ไปเจอคนพาล ไปเจอคนสิ่งที่จิตใจเขาหยาบช้า เขาทำเราได้ที่นั่นแหละ

ฉะนั้น นี่กรณีหนึ่งการเป็นหญิงเป็นชายเิง นี่พูดถึงตรงคั่นนะ แต่ถ้าเราบอกว่าเดี๋ยวนี้สังคมเปิดกว้าง ที่ไหนที่ปฏิบัติที่ปลอดภัยเราก็ปฏิบัติที่นั่น เราก็ไปฝึกหัดที่นั่นเพื่อประโยชน์กับเรา ที่ไหนเป็นที่เสี่ยงภัยเราก็ไม่ควรไป แม้แต่ทางโลกเขายังต้องระวังตัวเขาเลย นี่ก็เหมือนกัน เราวขมาแล้วก็เหมือนกัน นี่พูดถึงผู้หญิง ผู้ชายเิง การตรงคั่นก็คือการตรงคั่นแหละ ฉะนั้น เวลาเราปฏิบัติกันเราปฏิบัติเพื่อเรา ปฏิบัติเพื่อสันติเกส ไม่ต้องไปวิตกกังวลว่าเป็นหญิงหรือชายหรือก ถ้าหญิงหรือชายมันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

การตรงคั่นก็เหมือนกัน สมัยก่อนนะเวลาหลวงปู่มั่นท่านเอาแม่ของท่านไปด้วย ท่านไปกั้นเป็นพะองไว้บนต้นไม้ แล้วให้แม่อยู่ข้างบน เพราะอยู่ข้างล่างไม่ได้ เสือมันจะเอาไปกิน แล้วหลวงปู่มั่นท่านก็เดินจงกรมอยู่ หลายวันเข้าๆ ท่านบอกไม่ได้เป็นกังวลเอาแม่ไปส่ง เอาแม่กลับเลย เอาแม่กลับไปที่บ้าน แล้วท่านออกตรงคั่นต่อไป ไอ้กรณีนี้มันก็มีอย่างนี้ มีแบบว่าถ้าเป็นผู้ชาย มีความองอาจกล้าหาญ เจอเสือก็อย่าวิ่งหนีนะ เจอเสือเจอช้างก็สู้กับมัน แล้วถ้าเราเป็นล่ะ? จิตใจของเราถ้าเข้มแข็งเราทำได้ทั้งนั้นแหละ

ฉะนั้น กรณีนี้มันเป็นกรณีที่ว่ามันเป็นผลของวิญญูะ เราเกิดมาแล้ว เราเกิดมาแล้ว เป็นสภาวะแบบไหนเราก็ยอมรับความจริงอันนั้น แล้วเราเกิดมา นี่ฟังเทศน์หลวงตาที่ไร น้ำตาไหลทุกทีเลย เรามีครูบาอาจารย์เป็นแบบอย่าง เรามีครูบาอาจารย์เป็นธงชัยของเรา เราก็ปฏิบัติของเราตามความเป็นจริง เอาปัจจุบันนี้แหละ เอาชาตินี้ให้สิ้นเลย ถ้าชาตินี้สิ้น จบแล้วไม่ต้องมาเกิดอีกด้วย ไม่ใช่เกิดหญิงเกิดชาย ไม่เกิดเลย ไม่เกิดเลยก็จบไปเลย

ถาม : ๓. การถือครองอยู่ผู้เดียว รักษาศีล ๕ ปฏิบัติธรรมตามกาล จะมีโอกาส ได้เป็นบวชหรือไม่ แล้วได้บวชไหม?

ตอบ : นี่การถือครอง เราได้เกิดเป็นมนุษย์ การถือครองอยู่ผู้เดียว ถือศีล ๕ แล้วปฏิบัติตามกาล เราจะได้เกิดเป็นมนุษย์อีก ถ้าได้เกิดเป็นมนุษย์ ให้อธิบายเรื่องที่เป็นหญิง เป็นชายนั้นมันแรงปรารถนา ถ้าแรงปรารถนา ปรารถนาไปทำไม? ปรารถนาแต่บารมี ธรรมต่างหากละ บารมีธรรมหมายความว่าให้ปัญญากว้างขวาง ให้มีสติปัญญาเอาตัว รอดได้ ให้มีอธิษฐานบารมี เห็นไหม อธิษฐานว่าให้เราที่กำลังของเรา เรามีปัญญาของเรา เพื่อปฏิบัติของเราให้พ้นจากทุกข์ เราปรารถนาอย่างนี้ดีกว่า แล้วเราปฏิบัติของเราไป ให้อธิบายเรื่องของเพศบุรุษ เพศสตรีนั้นเอาไว้ต่างหาก แล้วเราปฏิบัติของเราให้ถึงสิ้นสุดแห่งทุกข์

เราเกิดมาในสังคมใด ผู้หญิงก็สังคมของผู้หญิงไป ผู้ชายก็สังคมของผู้ชายไป แล้วมันก็มีสติปัญญาของเรา แก่ใจของเรา เพื่อประโยชน์กับเรา มันก็จบแค่นี้

ถาม : ข้อ ๑๒๖๐. เรื่อง “การนั่งสมาธิ”

มีครั้งหนึ่งผมนั่งสมาธิเหมือนเห็นอะไรสักอย่างผุดมาคล้ายๆ ฟองอากาศกลมๆ หลุดออกมาจากพื้นผิวเป็นคำคำสักอย่างผมจำไม่ได้ครับ อยากให้หลวงพ่อบอกช่วยอธิบายว่า มันคืออะไร

ตอบ : การนั่งสมาธิไป ถ้าเรานั่งสมาธิ เราทำเพื่อความสงบของใจ เราทำความสงบ สติ สมาธิ ปัญญา มันก็จบ นี่อยากรู้ อยากเห็นอะไรไปมันก็มีปัญหานี้แหละ อยากรู้ อยากเห็น อยากเป็นไป เพราะอะไร? เพราะเจตนา ถ้าเจตนาเราตัดทิ้งเลย เราปฏิบัติเพื่อความสงบ เราปฏิบัติเพื่อมรรค เพื่อผล เราไม่ได้ปฏิบัติเพื่อสิ่งใดเลย

นี่พอปฏิบัติ คนเราถ้าแบบว่ามันเป็นเวร เป็นกรรมไง เป็นจิตอย่างนั้น จิตอย่างนั้น เวลาปฏิบัติไปเห็นอะไรผุดขึ้นมาเป็นฟองคล้ายๆ กับฟองอากาศ ฟองอากาศมันก็มีอยู่แล้ว ดูฟองอากาศไปดูทะเลสิ ไปดูเวลาลคลื่นมันมามันก็มีฟองอากาศทั้งนั้นแหละ ธรรมชาติมันมีอยู่แล้ว แล้วมันมาเกิดภายในให้เป็นประเด็นขึ้นมา ให้ไปสนใจขึ้นมา มันก็เป็นประเด็นขึ้นมาคือให้จิตมันมาหลอกใจ พอจิตมันเห็นเข้าไปก็ตื่นตื่น อู๋ เราภาวนาดีเนาะ มันมีเป็นฟองอากาศเนาะ มันมีขึ้นมา โอ๊ย เราเก่งเนาะ เวลามันมีแสงสว่างเนาะ

นี่มันมาหลอก ถ้าภาวนาไปถ้ามันดีก็คือดี ดีก็คือดี ชั่วก็คือชั่วก็จบ ถ้าดีแล้วมันมีอะไรต่อไป นี่มันหลอก เห็นไหม กิเลสมันสร้างประเด็นขึ้นมาก่อนให้เราสนใจ พอเราสนใจแล้วมันก็จะล่อ ล่อเราก็ตามไป ตามไปมันก็เสียหลักหมดเลย ทีนี้เสียหลัก นี่พุดถึงกิเลสมันหลอก มันล่อนะ กิเลสมันฉลาดกว่าจิต

จิตของเรามีอยู่แล้วใช่ไหม? แล้วกิเลสมันครอบครองจิตมันก็ฉลาดกว่า เราจะประพฤติปฏิบัติให้จิตสงบขึ้นมามันก็มาล่อมาหลอกออกไป แล้วพอมาล่อมาหลอกออกไปมันก็เป็นคำด่าสักอย่างหนึ่ง นี่ตรงนี้เป็นปัญหาแล้ว เวลาออกไปแล้ว นี่เวลามันเสวยไปแล้วดีหรือชั่ว เวลาเสวยอารมณ์ เสวยความรู้สึกนึกคิด นี่พลังงานกับขั้น ๕ แล้วขั้น ๕ ไปหมายข้างนอกโลกอีก หมายข้างนอก รูป รส กลิ่น เสียงมันก็หมายไปเป็นขั้นๆ เข้าไป

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเห็นฟองอากาศบ๊ีบแล้วเป็นคำด่าขึ้นมา เดียวขึ้นมาเดียวมันจะทำลายหมดเลย พอมีคำด่าขึ้นมา คำใครล่ะ? นี่มันมีคำด่าขึ้นมาแล้ว คำผู้มีพระคุณอีก คำครูบาอาจารย์อีก เดียวไปนุ่นเลยนะ นี่แล้วทำอย่างไรต่อไปล่ะ? ตัดไฟแต่ต้นลมซะ คือไม่ต้องไปสนใจเรื่องอย่างนี้เลย เราปฏิบัติมาเพื่อความสงบ สติ สมาธิ ปัญญา ไม่ได้ปฏิบัติมาเป็นผู้วิเศษ อยากรู้ฟองอากาศ อยากรู้นู่นรู้นี่ มันมาล่อก็ไม่ไป พอมานโผล่ขึ้นมานี่ไปเหอะ ไม่สนใจ ถ้าไม่สนใจมันก็คือจบ ถ้าลองสนใจสิ พอสนใจขึ้นมาแล้ว เห็นไหม มันล่อเลยนะ นี่อะไร? อยากรู้ใช่ไหม? อยากรู้ก็ตามมา พอตามมาเดี๋ยวก็เรียบร้อย

นี่พุดอย่างนี้บ๊ีบมันเป็นบุคลาธิษฐาน มันเห็นว่าเป็นคนหลอกคนล่อ แต่ความรู้สึกเรามันหลอกตัวเอง เวลาความรู้สึกหลอกตัวเองไม่รู้ละ เพราะอะไร? เราเป็นคนปฏิบัติเองใช่ไหม? เราไม่รู้ เราเห็นเองใช่ไหม? พอรู้เห็นเอง โอ๊ย เราเก่ง โอ๊ย ผู้วิเศษ นี่กิเลสมันตะ

ตัดขา หน้ากะม้ายังไม่รู้ตัวเลย ถ้าเราไม่สนใจเลย กิเลสมันจะมาเตะตัดขาเราก็อหลบ พับ!
มันก็เตะไม่ถูก นี่กิเลสมันเตะตัดขานะเซซๆ ใดๆ เลย นี่อะไร? มันซ้ำอีกทีหนึ่งลึมนอนอยู่
นั่นเลย แล้วเดี๋ยวมันเป็นคำคำขึ้นมาอีกด้วย

ฉะนั้น เวลาปฏิบัติไป สติ สมาธิ ปัญญา สติคือความปกติของใจ สมาธิคือจิตสงบ
นี่เกิดสติ สมาธิ สติคือความปกติของใจ สมาธิคือจิตสงบระงับขึ้นมา แล้วเกิดปัญญา
ปัญญาในอะไร? ปัญญาในปัญญา ไอนี้มีคำคำขึ้นมา อันนี้ไม่ใช่ปัญญาหรอก ไอนี้
กิเลสมันหลอกแล้ว กิเลสมันจะล่อให้ไปอยู่ในอำนาจของมัน แล้วถ้าไปตามมันนะจบ
เลย ฉะนั้น กำหนดพุทโธซๆ หรือปัญญาอบรมสมาธิเข้ามา แล้วเรื่องอย่างนี้ไม่มีปัญหา

ถาม : ข้อ ๑๒๖๑. เรื่อง “เทวดา”

หลวงพ่อกับ คนเรามีเทวดาคุ้มครองใหม่ครับ ผมเคยได้ยินมาว่าคนทุกคนมีเทพ
คุ้มครอง แต่อาจจะไม่เหมือนกัน เช่นอาจเป็นหนูมาน พญานาค พระศิวะ พระนารายณ์
พระแม่อุมา และเทวดายังแบ่งสัญญาชาติใหม่ครับ อย่างเช่นเทวดาของพราหมณ์ที่ใส่ชุด
ขาวๆ เทพเจ้ากวนอูหน้าแดง เทพโอซิริส แล้วถ้ามีเทวดาจริง เขาเหล่านั้นจะมาช่วยคน
สัญญาชาติอื่นได้ไหมครับ

ตอบ : คนถามนี้เป็นผู้นับถือศาสนาอะไร? ถ้าเราเป็นชาวพุทธ เวลาชาวพุทธ
นะเราเป็นพุทธมามกะ เวลาเป็นพุทธมามกะเราจะต้องถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ถ้าเราเป็นชาวพุทธนะ เวลาเราปฏิบัติตน เราได้รับรัตนตรัย เรารับศีลเราต้องถือพระพุทธ
พระธรรม พระสงฆ์

ถ้าเราถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระพุทธคือองค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมด้วยพระองค์เอง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้
ในอะไร? ตรัสรู้ในธรรม นี่พระพุทธ พระธรรม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ตรัสรู้ธรรม มีพระพุทธกับพระธรรมเท่านั้น เวลาพระอัญญาโกณฑัญญะฟังธรรมของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่มีดวงตาเห็นธรรมถึงเป็นพระสงฆ์องค์แรกของโลก

เราชาวพุทธเราถือรัตนตรัยของเรา คือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราไม่นับ
ถือเทวดา คำว่านับถือเทวดา เทวดาฟ้าดินต่างๆ นี่พระพุทธเจ้าให้ปล่อยวางเข้ามา ให้

ปล่อยางเข้ามา ไม่ให้นับถือสิ่งนี้เป็นที่พึ่ง ให้ถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง
 สัจธรรมๆ เป็นที่พึ่ง พอสัจธรรมเป็นที่พึ่งขึ้นมา นี้บอกว่าเทวดาๆ นี่เขามาถามว่าเทวดามี
 อยู่จริงหรือเปล่า? ในพุทธศาสนามีไหม? ที่เราพูดไปว่าศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาผี

การถือผีถือสาแก่ก็เป็นเรื่องหนึ่ง ถือเทพเจ้า คุณสิขามาขันสมักรีก กรีกเวลาเขานับ
 ถืออะไร? เขานับถือเทพเจ้าทั้งนั้นแหละ เทพเจ้าอะไรก็ว่ากันไป แล้วแต่ว่าความเชื่อของ
 เขา แล้วความเชื่อของเขา นี่ไงเทพเจ้าๆ แล้วของเรา เห็นไหม พอเราไปตามศาลที่เขา
 เข้าทรงกันนะ นี่เทพเจ้าพระองค์นั้น พระองค์นี้ก็ว่ากันไป นี่จิตวิญญาณทั้งนั้นแหละ แล้ว
 ถ้าจิตวิญญาณมันเป็นอย่างนั้น คำว่าเทวดามีจริงหรือเปล่า? มี ในพุทธศาสนาไม่ให้เชื่อ
 เรื่องอย่างนี้ ให้เชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระธรรมคือสัจธรรม

ฉะนั้น เทวดามีหรือเปล่า? ถ้าเทวดาไม่มีแล้วพระอินทร์ เห็นไหม พระอินทร์เป็น
 ผู้มาใส่บาตรพระกัสสปะ พระอินทร์เป็นผู้ที่อุปัฏฐากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 เทวดา อินทร์ พรหมก็จิตวิญญาณเหมือนกัน ก็อุปัฏฐากครูบาอาจารย์ของเรา อุปัฏฐาก
 พระ นี่แล้วอย่างที่ว่าเทวดาประจำเรา เทวดาจะช่วยเหลือเรา แล้วเวลาเทวดามาอุปัฏฐาก
 ครูบาอาจารย์ล่ะ?

ฉะนั้น เทวดามีจริงหรือเปล่า? มี เห็นไหม เขาบอกว่าเวลาเทวดานะวิสุทธิตเทพคือ
 พระอรหันต์ ผู้ที่ทำหัวใจนี้สิ้นสะอาดบริสุทธิ์นี้วิสุทธิตเทพ แล้วเทวดาก็เป็นเทพจริง แล้ว
 สมมุติเทพ นี่สมมุติเทพนะ คนทำคุณงามความดีนี้สมมุติเทพ สมมุติว่าเป็นเทพ เป็นเทพ
 เจ้า นี่แบบว่ามันเป็นสมมุติใจ นี่พูดถึงว่าเวลาแบ่งแยกออกไป เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระ
 พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บอกให้ถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

มนุสสเดรัจฉาน นี่ร่างกายเป็นมนุษย์ จิตใจเป็นสัตว์ มนุสสเทโว นี่มนุสสเทโว
 มนุษย์แต่มีหัวใจเป็นเทวดา เพราะหัวใจเป็นผู้ที่เสียสละ เป็นผู้ที่มียุคุณงามความดี มนุสส
 เปโต มนุษย์เปรต ร่างกายเป็นมนุษย์แต่จิตใจเป็นเปรต หยาบช้ำ ทำลายเขาทั่วไปหมด
 เห็นไหม นี่เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกอย่างนี้ มนุสสเดรัจฉาน
 นี่ร่างกายเป็นมนุษย์ จิตใจเป็นสัตว์ จิตใจมีแต่ทำร้ายคนอื่น

นี่ว่าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เห็นไหม นี่สัจธรรมๆ ธรรมขององค์สมเด็จพระ
 พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเป็นชาวพุทธหรือเปล่า? ถ้าเป็นชาวพุทธเราถือพระพุทธ พระ

ธรรม พระสงฆ์ ถ้าถือพระธรรมเราคนเดียวนี้แหละ เราคนเดียวเป็นเทวดาก็ได้ เป็นผีก็ได้ เป็นเปรตก็ได้ เป็นสัตว์ก็ได้ แล้วเราจะเป็นอะไร? ถ้าเราจะเป็นอะไรเราตั้งสติมันก็เป็นมรรค มันก็เป็นมรรค มันก็เป็นปัญญา เป็นปัญญาเพื่อเราจะแก้ไขค้นคว้าเรา แล้วเราจะไม่ไปตกใจแล้ว มีเทวดาประจำตัว แล้วเทวดาจะมาช่วยเราหรือเปล่า แล้วเทวดาต่างลัทธิเขาจะช่วยคนนอกลัทธิได้หรือเปล่า

นี่ถ้าเราเป็นชาวพุทธเราถือตรงนี้ไง แต่นี่เพียงแต่ว่าในปัจจุบันนี้ พุทธศาสนานี้มันคงขึ้น มีการสั่งสอนต่างๆ ไข่มุขมันก็คลาดเคลื่อนกันไป แล้วเราก็คิดอย่างนี้ ทุกคนอยากร่ำอยากรวย ทุกคนอยากมีที่พึ่ง อยากมีต่างๆ พุทธอยากมีที่พึ่งขึ้นมาแล้วก็อยากให้เทวดามาช่วยเหลือ ทำอะไรก็ต้องให้เทวดาชักนำไปประสบความสำเร็จทั้งหมด จะมีใครมาทำร้ายก็เทวดาปกป้องให้หมดเลย มันก็เป็นสตาออร์เลยละ ชีวิตนี้มีแต่คนกุมให้หมดเลย มันก็ไม่ใช่ชีวิตไม่ใช่ความจริงของเราไง

ถ้าเป็นความคิดเป็นความจริงของเราละ เรื่องเทวดา อินทร์ พรหมมีไหม? มี แต่เขาก็มีในผลวัฏฏะของเขา เราเกิดเป็นมนุษย์ เห็นไหม มนุษย์สมบัติเป็นอริยทรัพย์ เราได้ทรัพย์ที่ประเสริฐมาแล้วแหละ แต่เวลาเราเกิดมาแล้วนี่มนุษย์ด้วยกัน ทำไมไม่มีความเชื่อแล้วชักนำกันไปให้มนุษย์ออกจากแนวทางในพุทธศาสนา ให้ไปเชื่อสิ่งที่ว่าเราก็เคยเป็นมา

มนุษย์ทุกคนนะ นี่การเวียนตายเวียนเกิด จิตดวงนี้เคยเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม เคยเป็นมนุษย์ เคยตกนรกอเวจีไม่มีที่สิ้นสุด เราก็คือเป็นของเราหมดแล้ว ตัวเราเองเป็นมาทุกอย่างเลย แล้วพอเสร็จแล้วตัวเราเองเป็นมาทุกอย่าง แล้วตัวเองก็มาสงสัยในความเป็นของตัว เราเคยเป็นมาทั้งนั้นแหละ เราเคยเวียนตายเวียนเกิดในวัฏฏะ แต่พอมาเป็นมนุษย์นี่อะไรไม่ออกเลย แล้วพอใครมาเอาเรื่องความที่เราเคยเป็นมาหลอกเรา เราก็คงยังเชื่อเขาอีกนะ

แต่ถ้าเขาจะเอาความที่เราเคยเป็นมาหลอกเรา เราก็คงเชื่อในสังขธรรม เชื่อในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เรายังไม่รู้ เรายังไม่รู้ เรายังไม่มีศีล สมาธิ ปัญญา พอที่เราจะแทงทะลุอวิชชา เรายังไม่มีศีล สมาธิ ปัญญาพอแทง นี่สักกายทิฎฐิความเห็น

ผิดในกาย ความเห็นผิดอุปาทานในกาย ความเห็นผิดในกามราคะ ความเห็นผิดในจิตเดิม
แท้นี้ส่องใส นี่ถ้ามันแทงทะลุเข้าไปมันก็เป็นความจริง สัจธรรมมันอยู่ที่นี้

ฉะนั้น สิ่งที่ถามเรื่องเทวดานะ เราจะบอกว่าเทวดามีไหม? มี แต่พระพุทธเจ้า
บอกว่าเอาเทวดาภายในใจ มนุสสเทโว มนุษย์ที่เป็นเทวดา เราเทวดาใจเรา นี่เวลาเป็น
เทพ เป็นวิสุทธิเทพ วิสุทธิเทพคือพระอรหันต์ที่สะอาดบริสุทธิ์ เทพที่สะอาดบริสุทธิ์นะ
เราทำคุณงามความดีขนาดไหนไปเกิดเป็นเทพ เทพสกปรก เพราะมันตามอายุขัย พอ
หมดนั้นก็ลงมาอีกเทพปุณฺณ ถ้าเทพปุณฺณมันเวียนตายเวียนเกิด เทวดาปุณฺณก็มี เทวดา
พระอริยเจ้าก็มี แล้วถ้าถึงที่สุดแล้ววิสุทธิเทพหมดเลย จบเลยนะ ถ้าจบแล้วอันนั้นเป็น
ความจริงในพุทธศาสนา

เราไม่เชื่อ เราอย่าไปเชื่อเรื่องที่เขาวางกันไปตามเรื่องของเขานะ อันนี้พูดถึงเทวดา
นะ

ข้อ ๑๒๖๒. ไม่มีเนาะ คำถามมันค้างเยอะ พยายามจะไปไวๆ

อันนี้มาไกลมาก ข้อ ๑๒๖๓. นะ เรื่อง “ความดำริชอบ” เขียนมายาวมากนะ
แล้วเขียนมาเป็นเรื่องในที่ทำงานนะ เรายกข้ามหมดเลย คือว่าผู้ถามกับเรารู้กันสองคน
แล้วเราจะตอบเลยนะ เขียนมายาวมาก เป็นเรื่องในที่ทำงานของเขา ในที่ทำงานของ
เขา แล้วเขาถามว่า

ถาม : ๑. การที่หนูคิดอย่างนี้ทำให้จิตหนูตกต่ำ และไม่เคยมองพี่เขาดีเลย เวลา
พูดอะไรก็เชื่อถือไม่ได้ หนูควรทำอย่างไรดีเจ้าคะ หรือว่าหนูคิดถูกแล้ว

๒. เวลาที่หนูเคยได้ยินว่าต้องใช้ปัญญา นี่คือการที่เรารู้ทันกิเลส และไม่โดนใคร
หลอกหรือปล้ำคะ

๓. การเป็นคนดีอาจทำให้เราโง่ในบางครั้ง เพราะ โคนหลอกหรือปล้ำเจ้าคะ

๔. การมีเมตตา เราควรเลือกจะเมตตาใช้ไหมคะ

ตอบ : นี่พูดถึงที่ทำงานไง เขาทำงานแล้วเขาโดนปลอกกลอก ด้วยความเชื่อคน
คนเขามาคุยดีด้วย เป็นการช่วยเหลือไง เขาบอกว่านี่เหมือนกับพวกเจ้าเล่ห์ พวกเจ้าเล่ห์

เขาจะสร้างว่าเขามีความจำเป็น เทียบมายืมเงินยืมทอง ยืมต่างๆ นี่เขาอธิบายมาตั้งแต่ข้างหน้านะ

ฉะนั้น เสร็จแล้วเขาถึงถามคำถามไ้ คำถามว่า

ถาม : การที่หนูคิดอย่างนี้ทำให้หนูจิตใจตกต่ำ และไม่เคยมองพี่เขาดีอีกเลย

ตอบ : ไม่มอง ก็เขาไม่ได้อยู่แล้วก็เรื่องของเข เห็นไหม เวลาคนที่เขาหาผลประโยชน์กับเรา เขาก็ต้องมาพูดให้เราเชื่อใจเขาทั้งนั้นแหละ นี่มันก็ไปติดข้อแรก ข้อแรกที่ว่า เป็นหญิงหรือเป็นชาย

เป็นหญิงหรือเป็นชายไม่สำคัญนะ เป็นหญิงหรือเป็นชาย ถ้าได้ศึกษานะ ในนวโกวาท ในนวโกวาทเวลาพระบวชนักธรรมตรีเขาเรียนไง เรียน เห็นไหม มิตรแท้มิตรเทียม คนเทียมมิตร นี่ควรคบไม่ควรคบ พระพุทธเจ้าสอนไว้หมดแล้ว ทีนี้พระพุทธเจ้าสอนมิตรแท้หรือมิตรเทียม ถ้ามิตรเทียมนะเราไปเห็นว่าเขาเป็นคนดี เรานึกว่าเป็นมิตรแท้ใจ แต่เวลาอยู่ใกล้ซัดกันแล้วเขาทำ เขาปอกลอกเราไปแล้ว พอปอกลอกเราไปแล้ว เรามารู้เท่าเขาเราถึงบอกว่าตั้งแต่เนิ่นๆ มามองเขาไม่ดีอีกเลย

เราเป็นคนดีก็ส่วนดีดี ถ้ามิตรแท้ๆ ความเป็นมิตรแท้ๆ เรามีความผิดพลาด หรือเรามีความเสียหาย มีคนติเตียนเราโดยความไม่จริง มิตรของเราจะคอยแก้ไขให้ นี่มิตรแท้ มิตรแท้คือเขาจะทำดีกับเราแม้แต่เบื้องหลัง ถ้าเบื้องหลังของเรามีคนมาติเตียน มีคนมาทำร้ายเรา มิตรแท้จะปกป้องดูแลเราเลย แต่มิตรเทียมนะอยู่ด้วยกันมันก็ปอกลอก

นี่คำถามข้อที่ ๑ มันไปอยู่ที่คำสอนของพระพุทธเจ้าเลย ในคนเทียมมิตร มิตรเทียมหรือมิตรแท้ ถ้ามิตรเทียม มิตรเทียมเราจะไปเสียใจทำไมว่าเราไม่เคยมองว่าเขาดีอีกเลย ก็มิตรเทียม มิตรเทียมเราจะไม่เข้าไปใกล้เขาเลย แล้วคำพูดของเรา เราต้องมีเกราะไว้ เขาจะมาปอกลอกเราอีกไม่ได้ เราก็รักษาผลประโยชน์ของเรา ก็สมบัติของเรา เงินของเรา เงินของเราทำไมต้องไปให้คนอื่นเขาใช้ ถ้าเราจะช่วยเหลือเขา เขาตกทุกข์ได้ยาก แต่ นี่มันไม่จริงทั้งนั้นแหละ

นี่บอกว่าไม่จริง ไม่จริงมันอยู่ในพระไตรปิฎกอยู่แล้ว อยู่ในคำสอนของพระพุทธเจ้า มิตรแท้ มิตรเทียม มิตรเทียมคือมิตรปอกลอก มิตรปอกลอกพระพุทธเจ้า

ไม่ให้คบ ถ้าเราคบมิตรแท้ มิตรแท้แม้แต่จะตายแทนกันได้เลย ถ้ามิตรแท้จะ ฉะนั้น พวกทหารเขาจะบอกคำว่าเพื่อนสำคัญมากนะ บอกให้คำว่าเพื่อนแล้ว ถ้าเพื่อนเราแล้วนะยกให้หมดเลย เพื่อนนี้ พี่น้องมันเป็นตามสายเลือดนะ คำว่าเพื่อน ถ้าเป็นเพื่อนเราเราก็รักกว่าจะเป็นเพื่อนได้ต้องให้เป็นคนรู้จักก่อน ยังไม่นับถือเป็นเพื่อน เป็นคนรู้จัก ไว้เนื้อเชื่อใจ พอเข้าไปแล้ว เออ อย่างนี้ค่อยยอมรับให้เป็นเพื่อนเรา ถ้าการเป็นเพื่อนกับเขาจะรักกันมาก

ฉะนั้น สิ่งที่ว่ามิตรแท้ มิตรเทียมก็เพื่อน มิตรแท้ ถ้ามิตรแท้จะเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะ ถ้าพอมันมิตรเทียม ที่นี้มันเป็นความสงสัย เพราะเข้าใจว่าเขาเป็นคนดี พอเข้าใจว่าเป็นคนดี พอเขาทำ เขาปอกลอกเราแล้ว พอมองที่เขาไม่ดีเลย พอคำว่าไม่ดีมันก็เป็นโทษกับตัวเองใจว่าทำไมจิตใจเราเป็นแบบนี้ ทำไมเรามองคนแบบนี้ ทำไมเรามองคนในแง่ลบ มันไม่ใช่มองคนในแง่ลบ มันมองด้วยปัญญาเหตุผลว่าเขาปอกลอกเราอย่างนี้ เขาคนไม่ดีอยู่แล้ว ถ้าคนไม่ดีอยู่แล้ว เรามองแล้วเราก็รักษาใจเราสิ เรามองแล้วเราไม่ต้องแสดงออกไป เรามองแล้วหมายถึงว่ามีสติปัญญารักษาตัว รักษาตัวไม่ให้โดนเขาหลอก รักษาตัว

นี่เวลาเราอยู่คนเดียวก็เป็นเรื่องหนึ่ง เราอยู่ในสังคมนะ สังคมมีทั้งดีและชั่ว เห็นไหม โลกธรรม ๘ สรรเสริญและนินทา มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ นี่ธรรมะเก่าแก่แล้วเราอยู่กับโลก กระแสโลก นี่โลกธรรม ๘ ถ้าโลกธรรม ๘ แล้วเราก็มีสติปัญญารักษาตัวเรา การรักษาตัวเราไม่ใช่เห็นแก่ตัวหรอก นี่ถ้าบอกการรักษาตัวเองให้รอดเป็นการเห็นแก่ตัว ก็มีเท่าไรก็ยกให้เขาหมดเลยใจ มีเท่าไรก็ให้เขาไปหมดเลย แล้วเราเป็นคนดี ๆ

ไม่ใช่ คนดีคือมีสติปัญญา มีเท่าไรยกให้เขาหมดเลยเขาบอกคนโง่งนะ หาเงินทองมาแล้วไม่รู้จักรักษา แล้วยังเอามายกให้เขาอีก ถ้าจะยกให้เขา ถ้าเราจะทำบุญกุศล เรามีจิตใจที่เสียสละ เห็นคนตกทุกข์ได้ยากเราจะเสียสละ อันนั้นเป็นความพอใจของเรา คุณิเวลาเกิดแผ่นดินไหว เกิดต่างๆ เราอยากช่วยเหลือคนอื่น เรามีเท่าไรเราก็ขนไปได้ อันนี้เพราะเราเต็มใจ แต่สิ่งที่ว่าอยู่ดีๆ เขามาปอกลอก อย่างนี้ไม่ใช่

ฉะนั้น เวลาถ้าเราคิดอย่างนี้ไม่ต้องตกใจใจ นี่เขาตกใจว่าเวลาเขาทำไม่ดีกับเรา พอเราไปคิดกับเขาอย่างนี้เรากลับเป็นคนไม่ดี เออ เวลาโดนเขาหลอกก็เสียใจ เวลารู้ทัน เขาก็ยังเสียใจว่าเป็นคนไม่ดี คนดี คนดีโดนคนอื่นหลอกใจ

ถาม : ๒. เวลาที่หนูได้ยินว่าต้องใช้ปัญญา นี่คือการที่เรารู้ทันกิเลส และไม่โดนหลอกใช่ไหม?

ตอบ : เขาเรียกปฏิกาณะนะ คนเรามันมีปฏิกาณะไหวพริบ ถ้าคนที่มันสติปัญญา เวลาใครพูดจริง พูดเท็จเราจะรู้ เช่นสั้เราจะรู้เลย นี่ถ้าเรารู้อย่างนี้ เห็นไหม เราใช้ปัญญาของเรา ถ้าเรามีปฏิกาณะไหวพริบแล้ว สิ่งต่างๆ เวลามันโดนหลอกไปๆ เว้นไว้แต่เวลากรรมนะ เวลากรรมขึ้นมาอย่างไรก็เชื่อ สังเกตได้ไหมเพื่อนเราเวลาไปเชื่อคนอื่น บอกอย่าให้เขาเห็นต่างเขาไม่เห็นหรือ เขาเชื่อของเขาอย่างนั้นแหละ ถ้ายังมีเวรมีกรรมต่อกันนะ

ฉะนั้น คำว่ากรรมๆ มันเหมือนกับว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาการยอมจำนน เกิดมาแล้วกรรมเป็นใหญ่ แล้วจะต้องตอบสนอง คนมันก็เลยอ้างเรื่องกรรม นี่เรามีกรรมต่อกัน เราต้องอย่างนั้น กำมันก็แบได้ กรรมมันกรรมจริงๆ ทั้งนั้นแหละ แต่ถ้ามีสติปัญญานะมันต้องจบ มันจบได้ไง คำถ้ามันคำแล้วก็แบออกก็จบ นี่กรรมดีก็มี กรรมชั่วก็มี ถ้าเราทำไว้มันร้อนก็แบซะ แล้วถ้ามันอยากจะทำงานก็ทำซะ อ้าว กำมันก็แบก็เท่านั้นเอง

ฉะนั้น คำว่าแก้กรรมๆ คำว่าแก้กรรมก็แก้กิเลส แก้ใจเรา ถ้าใจเรามีสติปัญญา หรือใจเราเห็นโทษนะบ่อย ถ้ามันจะโดนเขาหลอก หลอกไปแล้วก็แล้วกันไป นี่ตั้งสติไว้ ตั้งสติไว้มันก็หายหายจากความเสียใจ ใจหายจากความเสียใจ คุณคนที่เขามีปัญหามากเลย เวลาเราดูข่าวนะ ผู้ที่บริสุทธิ์ติดคุก เขาไปสัมภาษณ์ผู้ที่บริสุทธิ์ติดคุก ๒๐ ปี เขาไปสัมภาษณ์คนติดคุกว่ายอมรับได้ไหมว่าติดคุก บอกใหม่ๆ ทำใจไม่ได้เลย แต่เดี๋ยวนี้ทำใจได้แล้ว คิดว่าเราคงเคยทำกรรมมาถึงเป็นแบบนี้

คนที่บริสุทธิ์โดนติดคุก โคนศาลตัดสินติดคุก ในคุกนี้มีเยอะ ทีนี้คำว่าเขาบริสุทธิ์มา แต่ทำไมศาลตัดสินว่าติดคุกล่ะ? พนักงานสอบสวนต่างๆ เขาก็มีหลักฐานของเขา ขึ้นศาลไปแล้วศาลก็อ่านตามเอกสาร พออ่านเอกสารเขาก็ตัดสินจำคุก จำคุก ๒๐ ปีไม่ได้ทำ

อะไรเลย คิดคุกอยู่ ๒๐ ปี แล้วผู้สื่อข่าวก็ไปถามพวกติดคุก บอกว่าในเมื่อตัวเองคิดว่าตัวเองบริสุทธิ์ แล้วติดคุก ๒๐ ปีมีความรู้สึกอย่างไร?

เขาบอกว่าใหม่ๆ ทำใจไม่ได้เลย เพราะเขาไม่ได้ทำจริงๆ เขาไม่ได้ทำหอก แต่ที่นี้ไม่ได้ทำแล้ว ในเมื่อแบบว่าเขาโดนจับไปแล้วมันมีหลักฐานเขาสร้างกันขึ้นมา พอเอกสารนั้นสำนวนมันพร้อม ขึ้นไป ผลวะ! ๒๐ ปี ไม่ได้ทำอะไรเลย ๒๐ ปี นี่ไงที่ว่าถ้าเรามีปัญญา เห็นไหม คนถ้าทำอย่างนี้ เขาไปถามว่าแล้วคิดอย่างไร? ใหม่ๆ ก็เดือดร้อนมาก ใหม่ๆ ก็เสียใจมาก แต่พอมันสงบสติอารมณ์มากๆ เข้า มากๆ เข้ามันคิดของตัวเอง ใจเราต้องมีทำสิ่งใดมา

นี่พูดถึงว่าศาสนาพุทธเขาว่าเรื่องกรรมๆ เป็นลัทธิยอมจำนน เราชวนขวยของเราเต็มที แต่เวลาเวรกรรมให้ผลนะมันก็มีของมันเหมือนกัน ถ้ามีของมันเหมือนกัน ถ้าเรามีสติปัญญานะมันเข้าใจได้ คำว่าเข้าใจได้นะ แต่ไม่ใช่ยอมจำนน บางอย่างเราชวนขวยเต็มทีเลย แล้วถ้าไม่ได้แล้วก็ยังมาตรอมใจอีกนะ ยังมาทุกข์ยากอีกนะ มัน ๒ ชั้น ๓ ชั้น ใจอย่างนี้มันเป็นการยอมจำนนไหม?

ฉะนั้น ถ้าเป็นทางวิทยาศาสตร์ เป็นทางโลก ไม่ได้ต้องเสมอภาค ต้องสิทธิเสรีภาพ อ้าว อันนั้นเป็นความคิด ทุกคนก็อยากจะเป็นอย่างนั้นแหละ แต่กรรมเก่า กรรมใหม่ เวรกรรมมันมีของมัน นี่เวรกรรมมีของมัน ทำไมไม่ให้ตามความเป็นจริง แต่อย่ามาหลอกกัน นี่มาหลอกกันนะ มาหลอกกันเลยให้คนเชื่อถือกันไป อันนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ฉะนั้น

ถาม : ๒. เวลาหนูที่ได้ยินว่าต้องใช้ปัญญาคือการที่เรารู้ทันกิเลสของเรา และไม่ได้โดนหลอกใช้หรือเปล่าคะ?

ตอบ : ใช้ รู้ทันกิเลสของเรา เห็นไหม กิเลสของเรามันอยู่ที่การตัดสินใจ ถ้าใครมายกยอปอขึ้นมันก็เชื่อเขา แล้วถ้าเราไม่ทันเขาเราก็โดน แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือว่าเวลาเราโลภอยากได้ของเขา เขาต่อรองนี้เสร็จหมดเลย เราต้องใช้ปัญญาของเรา มันเป็นอย่างนั้นได้จริงหรือเปล่า ของถูกของฟรีในโลกมันไม่มีหรอก เวลาของถูกของฟรีขึ้นมา โอ๊ย

อยากได้ๆ เจ็บทุกคนแหละ ถ้าอย่างนั้นเรามีสติปัญญาแล้วเราตั้งสติของเราไว้ รู้ทันกิเลสของเรา รู้ทันความโลภของเรา อย่าโลภ อย่าอยากได้ของใครนี่จบ

ถาม : ๓. การเป็นคนดีอาจทำให้เราโง่ในบางครั้ง และโดนหลอกหรือเปล่านั้น

ตอบ : การเป็นคนดีเป็นคนโง่ เห็นไหม หลวงตาท่านพูดอย่างนี้ หลวงตาท่านบอกเลยเวลาโลกเขาบอกว่าหลวงตานี้โง่มาก โง่มากเพราะอะไร? เพราะหาเงินให้กับคลังหลวงเป็นหมื่นๆ ล้าน หาเงินให้คนอื่นใช้ เราได้ยินมาเลย พวกที่เขาไม่เห็นด้วยเขาบอกว่าหลวงตาหาเงินให้นักการเมืองใช้ คือหาเงินให้คนอื่นใช้ว่าอย่างนั้นละ

ฉะนั้น หลวงตาบอกว่า เห็นไหม ทางโลกว่าเราโง่มากเลย เราหามาเพื่อคนอื่น หาเพื่อสังคม เพื่อความร่วมมือของสังคม แต่ถ้าทางธรรมเราฉลาดที่สุดเลย ทางธรรมเราฉลาดที่สุดหมายความว่าเรานะ คนๆ หนึ่งก็กินแค่อิ่มหนึ่ง เวลานอนก็นอนแค่ที่นอนตัวเองเท่านั้นแหละ คนๆ หนึ่งก็ใช้ปัจจัยเท่าๆ กัน อยู่กินเหมือนกัน แต่คนๆ หนึ่งที่มีเงินมีทองมหาศาล ถ้าเขาคิดประโยชน์ของเขามันก็ได้ประโยชน์ของเขา แต่ถ้าคนๆ หนึ่งอยากได้อยากดิ้นโลกทั้งโลกเป็นของเราคนเดียวมันก็ยังไม่พอ ทุกข์ร้อนตายเลย

ฉะนั้น หลวงตาบอกว่าถ้าทางธรรมเราฉลาด โศตรฉลาดเลย แต่ถ้าทางโลกเขาว่าเราโง่นะ นี่ท่านพูดบ่อย ทางโลกจะมองว่าหลวงตานี้โง่มากเลย ไม่รู้จักหาประโยชน์ส่วนตน แต่ถ้าทางธรรมนะท่านสุดยอดฉลาดเลย เพราะท่านทำเพื่อสังคมทั้งหมดเลย

ฉะนั้น

ถาม : ๓. การเป็นคนดีทำให้เราโง่ในบางครั้ง เพราะโดนเขาหลอกใช้หรือเปล่า

ตอบ : ไม่โง่หรอก ถ้าเราใช้วิจรรย์ญาณเราจะโดนเขาหลอกได้อย่างไร ถ้าเราเป็นคนดีใช้ไหม เราให้กับคนดีก็จบไป นี่ถ้าเราเป็นคนดี เห็นไหม เวลาเศรษฐกิจตกต่ำ น่าสงสารนะในยุโรปที่เศรษฐกิจตกต่ำ พ่อแม่ยังเลี้ยงลูกไม่ได้ พ่อแม่ต้องเอาลูกไปฝากไว้ที่เลี้ยงเด็กอนาถา ถ้าเราอยากช่วยเหลือคนอย่างนี้ทำไมเราช่วยเหลือเขาไม่ได้ แม้แต่พ่อแม่ ลูกนี้ทำไมพ่อแม่จะไม่รัก แต่พ่อแม่ไม่มีความสามารถหาปัจจัยมาเลี้ยงลูกได้ ต้องเอาลูกไปฝากไว้กับสถานเลี้ยงเด็ก เพราะอะไร? เพราะตัวเองเลี้ยงไม่ได้

นี่ถ้าเรามีความสามารถ เราช่วยเหลืออย่างนี้เราเป็นคนโง่ไหม? ถ้าเราช่วยอย่างนี้ มันไม่โง่เลย แต่นี่เพราะว่าเพื่อนโง่ เขาบอกเขาขาดสนเงินทองแล้วมาขืมเราไง นี่อันนี้ โคนหลอกซัดๆ เลย เออ อย่างนี้โง่ แต่บอกว่าโง่ก็ไม่ได้ เพราะอะไร? เพราะความไว้เนื้อเชื่อใจ นี่ความไว้เนื้อเชื่อใจ พอเรารู้ทันแล้ว เราจะบอกว่าเรื่องนี้มันผ่านไปแล้วให้วางซะ อย่าไปคุยให้เกิดแผลใจตลอดใจ นี่ถ้าคนเขาขืมเงินเรา แล้วเขาทำให้เราเห็นว่าเขา หลอกเราก็จบกันไป แล้วเราก็เดินหน้าชีวิตเราต่อไป อย่าเอาประเด็นนี้ประเด็นเดียวมา ตอกย้ำให้มันเจ็บปวดไปทั้งชีวิตใจ

ถ้าเราตอกย้ำเจ็บปวดทั้งชีวิตนะ โคนหลอกมาชั้นหนึ่ง เสียเงินเป็นขั้นที่สอง เจ็บปวดในใจเป็นขั้นที่สาม แล้วมันก็เป็นหนองในใจ เจ็บปวดในใจตลอดชีวิต เอาอย่าง นั้นหรือ? โคนหลอกไปแล้วก็หลอกไปแล้ว เงินให้เขาขืมไปแล้วก็ให้เขาขืมไปแล้ว แต่ รักษาใจเราให้กลับมาหาย กลับมาเป็นปกติ วันหลังจะให้ใครขืมเงิน วันหลังจะช่วยเหลือ ใครก็ใช้วิจารณญาณให้ดีหน่อยหนึ่ง แต่ถ้าเขาทุกข์จริง เห็นจริงเราก็ช่วยเหลือกันได้

ฉะนั้น ไม่ใช่โง่หรือก มันเป็นเรื่องประสบการณ์ชีวิต มันเป็นเรื่องประสบการณ์ของคน เราเกิดมามันก็ต้องมีประสบการณ์นี้แหละ ฉะนั้น สิ่งนี้ไม่ใช่โง่หรือก นี่ความโง่ ความต่างๆ เพราะความไว้เนื้อเชื่อใจ เพราะถือว่าเป็นคนใกล้ชิดกัน ถือว่าคนช่วยเหลือ เจือจางกันมา เราก็ให้เขาไป ก็เท่านั้น ฉะนั้น มันผ่านไปแล้วก็ให้มันผ่านไปแล้ว อย่าไป เอาสิ่งนี้มาตอกย้ำให้เจ็บปวดต่อไป

ถาม : ๔. การมีเมตตาเราควรเลือกที่เมตตาใช้ไหมคะ?

ตอบ : ใช่ การมีเมตตา เมตตา เห็นไหม เห็นสัตว์ป่ามันมานี่เมตตาอยากจะทำอาหารไปให้สัตว์ป่า ตายนะ เห็นสัตว์ป่า คูลิข้างมันลงมากินเต็มไปหมดเลย โอ้โฮ นำเมตตามากเลยนะ จะขนอ้อยไปให้ข้างกิน เรียบร้อย ข้างมันเหยียบตายเลย

ถาม : การมีเมตตาเราควรเลือกที่เมตตาใช้ไหม?

ตอบ : ก็ใช้ล่ะสิ การเมตตา มันต้องอยู่ที่ว่าสมกาลเทศะ ข้างจะให้มันกินเราก็หา มาเนาะ นี่เขาเอากันไปนะ พวกรักษาพันธุ์สัตว์ เขาขนสับปะรด เขาขนไปทิ้งเป็นกองๆ

ไว้ใจให้มันมากินกันเอง ไม่ใช่เห็นช้างมาจะเอาสัปประรดป้อนมัน มันก็เอางวงตีตีเดียวตายเลย

ถาม : นี่การมีเมตตาเราควรเลือกที่เมตตาใช้ไหม?

ตอบ : ใช้ เมตตาให้ถูกกาลเทศะ เมตตาที่เราเมตตาว่าจำเป็นหรือไม่จำเป็น ถ้าไม่จำเป็นเราไปให้ที่จำเป็น หลวงตาท่านบอกว่าเงินเรามันมีน้อย เวลาจะใช้ จะจ่ายมันใช้จ่ายที่จำเป็นก่อน ใครจำเป็นก่อนให้คนนั้นก่อน ใครจำเป็นน้อยกว่าให้รอไปก่อน ถ้าใครจำเป็นน้อยกว่า หรือถ้าไม่มี ให้อำเป็นน้อยกว่าก็พักไว้ก่อน แต่ถ้าใครจำเป็นมากเอาตรงนั้นก่อน เอาตรงนี้คนที่จำเป็นมาก ที่จำเป็นต้องใช้อำตรงนั้น แล้วถ้าไอ้ที่จำเป็นทีหลัง ดูกันมาเป็นขั้นเป็นตอน หรือถ้ามันจำเป็นน้อยที่สุด แบบว่าปล่อยให้มันผ่านไปยังได้เลย

ฉะนั้น มันอยู่ที่ว่าเราต้องมีปัญญาแล้วใช้สอยของเราไป เห็นไหม ฉะนั้น ที่เขาว่า

ถาม : ๔. ถ้ามีเมตตาควรเลือกที่เมตตาใช้ไหมคะ?

ตอบ : ใช้ ฉะนั้น สิ่งที่เราทำแล้วให้มีความเข้าใจ ถ้ามีความเข้าใจแล้วเราก็จะเป็นประสบการณ์ชีวิต ถ้าประสบการณ์ชีวิต เห็นไหม ธรรมะช่วยได้ ธรรมะจะช่วยให้หัวใจเราไม่เจ็บช้ำจนกินไปนัก แต่ถ้าไปยึดคิโยทำนั่นแหละกิเลส

บอกว่าเวลารู้เท่าทันกิเลสใช้ไหม? นี่ก็กิเลสอันหนึ่ง กิเลสเสียดายสตางค์ไง กิเลสเสียดายสตางค์ กิเลสเสียดายเราโดนหลอก กิเลสมันบอกว่าเราเสียวู้คน นี่ก็กิเลส แต่ถ้าบอกว่าสิ่งนี้เป็นประสบการณ์ชีวิต สิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่เราเคยสร้างเวรสร้างกรรมกันมาตอนนี้หมดเวรหมดกรรม พอเรารู้ทันเขาแล้วจบ แล้วเราก็ดำเนินชีวิตของเราไป อันนี้ก็ เป็นกิเลสนะ กิเลสมันคอยมากระตุ้น กิเลสมันคอยมากระตุ้นให้เราความรู้สึกเจ็บในใจ

ฉะนั้น อันนี้มันผ่านไปแล้ว พอกิเลสมันกระตุ้นให้รู้สึกเจ็บในใจ บอกอันนี้จะได้ฉลาดขึ้น จะได้ฉลาดขึ้นก็ได้จบไป ชีวิตนี้จะอยู่ได้ ไม่ต้องไปเดือดร้อนกับมันนัก เอวัง